

ЧРЕЗ

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЛЕВЕН

ДО

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

СТАНОВИЩЕ НА ОИК – ПЛЕВЕН

по адм. дело №904/2023г. по описа на Административен съд Плевен

ОТНОСНО:Касационни жалби: с вх. №7591/20.12.2023г. на Административен съд Плевен (вх.№541/02.01.2024г. на ОИК-Плевен); с вх. №7592/20.12.2023г. на Административен съд Плевен (вх.№542/02.01.2024г. на ОИК-Плевен) и с вх. №7591/20.12.2023г. на Административен съд Плевен (вх.№543/02.01.2024г. на ОИК-Плевен) всички против Решение № 571/14.12.2023г. на Административен съд–Плевен, постановено **по адм. дело №904/2023г. по описа на Административен съд Плевен**

След запознаване с текстовете на Касационни жалби с вх. №7591/20.12.2023г. на Административен съд Плевен (вх.№541/02.01.2024г. на ОИК-Плевен); с вх. №7592/20.12.2023г. на Административен съд Плевен (вх.№542/02.01.2024г. на ОИК-Плевен) и с вх. №7591/20.12.2023г. на Административен съд Плевен (вх.№543/02.01.2024г. на ОИК-Плевен) всички против Решение № 571/14.12.2023г. на Административен съд–Плевен, постановено по адм. дело №904/2023г. по описа на Административен съд Плевен и обсъждане на материалите по тях, ОИК – Плевен намира, че подадените жалби от Георги Спасов Славов, Моника Събева Чочева-Лилакова и Георги Костов Рагъовски освен буквално напълно идентични са и неоснователни с оглед следното:

За да бъде уважена жалба/и по [чл. 459 от ИК](#), съдът не само следва да установи нарушения при провеждане на избора, но следва да бъдат установени такива нарушения, които биха довели до опорочаване волята на избирателя, което да доведе до промяна на вота, или това да попречи да бъде определен резултата от избора. Преценката за законосъобразността на избора, както и на избирателния процес трябва да изхожда от наличието на правото на глас и неговото упражняване съобразно закона. Не всяко нарушение на този процес води до недействителност на избора, а само съществено нарушение на процеса на гласуване. Съществени са само тези нарушения, които ако не бяха допуснати показания изборен резултат би бил различен.

На следващо място, в основата на изборния процес са заложи три кумулативни основни изисквания: идентификация на избирателите - за

осигуряване на всеобщото, равно и пряко изборително право; защита на тайната на вота – за гарантиране на свободното изразяване на волята на изборителите, и верификация на изборните резултати - възможност за контрол върху правилното отчитане на изборните резултати. Именно на тези три изисквания е подчинено и систематичното подреждане на разпоредбите на ИК. Ако изборите са проведени в нарушение на което и да е от тези изисквания, е нарушен стандартът за упражняване на изборителни права и за провеждане на честни избори. Дори и да е налице порок (каквото безспорно не е установен по установения съдебен ред), то няма да е нарушен стандартът за упражняване на изборителни права и за провеждане на честни избори, съобразно гороупоменатите изисквания. Съобразно решение № 13/28.11.2013 г. по КД № 14/2013 г., решение № 9/26.11.2009 г. по КД № 8/2009 г., решение № 2 от 16.02.2010 г. по КД № 10/2009 г., [решение № 5 от 9.07.2013 г.](#) по КД № 13/2013 г., постановени от Конституционния съд на Република България, приложими и в случая, за да бъде обявен изборът за недействителен, следва съдът да установи, че изборният процес е протекъл в нарушение на основополагащите демократични конституционни принципи, относими към изборителното право – общо, равно и пряко изборително право с тайно гласуване - [чл. 10 от Конституцията на Република България](#), и нарушенията трябва да са в такава степен тежки, че да опорочават изцяло изборния процес и общия резултат от изборите. Както се посочи по-горе, не всяко нарушение води до недействителност на изборните резултати, а само това, което се е отразило на вота на изборителите. Тези стандарти въведени с практиката на Конституционния съд се потвърждават и от решение от 13.10.2015 г. на четвърто отделение на ЕСПЧ – дело Риза и други срещу България, според което активното изборително право, както е гарантирано в чл.3 от Протокол №1 не се ограничава единствено до действията, състоящи се в тайния избор на предпочитания кандидат, а включва и възможността всеки гласувал да види гласа си да оказва влияние при съставяне на избираемото тяло при спазване на правилата, установени от изборното законодателство. Според същото решение допускането на противното би означавало да се лишат от съдържание правото на глас, изборния процес и, в крайна сметка, самата демократична система. С оглед така формираната практика, в производството по оспорване на изборен резултат оспорващата страна следва да установи по несъмнен начин, че нарушенията са променили изборния резултат.

Няма спор, че в процесния случай е осигурено всеобщото, равно и пряко изборително право; защитена е била тайната на вота – за гарантиране на свободното изразяване на волята на изборителите, и верификация на изборните резултати при съдебния контрол върху правилното отчитане на изборните резултати. От събраните по делото доказателства не се установява наличие на такива съществени нарушения на изборния процес,

които преценени поотделно или в тяхната съвкупност, да са довели до невъзможност избирателите да упражнят правото си на глас, или да са поставили в невъзможност органите, чиито функции по закон за свързани с организирането и провеждането на местните избори, да отчетат гласовете и да обявят крайния резултат от гласуването. При преценка на твърдяните със процесните жалби нарушения, се установява, че сочените обстоятелства, по своя характер и проявление в обективната действителност, не могат да доведат до опорочаване на волята на избирателите, респ. не може да се приеме, че при тяхната липса или наличие крайният резултат от проведените избори би бил различен.

Верността на протоколите на изрично посочените от жалбоподателите избирателни секции и верността на протокола на ОИК – Плевен, в който са обобщени техните резултати обуславя законосъобразността на решение №226-МИ/30.10.2023г. на Общинска избирателна комисия гр.Плевен в частта за обявяване на резултатите за избора и разпределението на мандатите за общински съветници, което отговаря на условията по [чл.453, ал.5 от ИК](#) и [чл.454 от ИК](#).

Предвид изложеното, жалбите се явяват неоснователни и недоказани. Оспореното с тях решение на ОИК Плевен е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед горе изложеното следва да се постанови съдебен акт, с който да се остави без уважение подадените касационни жалби като неоснователни.

Председател:

Ярослав Димитров

Секретар:

Николай Яков